

ისტორიის უმაღლესი განათლების დარგობრივი მახასიათებელი
უმაღლესი განათლების I და II საფეხურები

ეროვნული კვალიფიკაციების ჩარჩოს VI და VII დონეები

I. შესავალი

ისტორიის დარგობრივი მახასიათებელი წარმოადგენს აკადემიური განათლების სტანდარტს, რომელიც ისტორიის სფეროში უმაღლესი განათლების I და II საფეხურის საგანმანათლებლო პროგრამებისთვის განსაზღვრავს კვალიფიკაციის მისანიჭებლად აუცილებელ მინიმალურ სწავლის შედეგებს, მათ მისაღწევად საჭირო სწავლება-სწავლისა და შეფასების მიდგომებსა და სხვა არსებით მახასიათებლებს. წინამდებარე დარგობრივი მახასიათებელი უნდა დაიცვას ყველა უმაღლესმა საგანმანათლებლო დაწესებულებამ, სადაც ხორციელდება ისტორიის საბაკალავრო ან/და სამაგისტრო საგანმანათლებლო პროგრამა.

ისტორიის დარგობრივი მახასიათებლის მიზანია, ხელი შეუწყოს ისტორიის საბაკალავრო (I საფეხური) ან/და სამაგისტრო (II საფეხური) საგანმანათლებლო პროგრამის შემუშავებას, რომელიც უზრუნველყოფს პროგრამის კურსდამთავრებულის კვალიფიკაციის აღიარებასა და მობილობას ადგილობრივ და საერთაშორისო დონეზე. წინამდებარე მახასიათებლით დადგენილი კურსდამთავრებულთა კომპეტენციები ქმნის წინაპირობას უმაღლესი განათლების შემდეგ საფეხურზე სწავლის გაგრძელებისა და კურსდამთავრებულთა შესაძლებლობების რეალიზებისთვის, პროფესიული და საზოგადოებრივი ცხოვრების სხვადასხვა სფეროში.

ისტორიის დარგობრივი მახასიათებელი აღწერს იმ მინიმალურ კომპეტენციებს, რომლებიც კურსდამთავრებულს ისტორიის საბაკალავრო/სამაგისტრო საფეხურის დასრულებისას ექნება.

ისტორიის დარგობრივი მახასიათებლის გამოყენება მიზანშეწონილია:

- ისტორიის საბაკალავრო/სამაგისტრო საგანმანათლებლო პროგრამების განმახორციელებელი დაწესებულების ფარგლებში, სასწავლო კურსების შემუშავება/განვითარება/სრულყოფასა და სწავლების პროცესში ჩართულ პირთათვის;
- აბიტურიენტებისა და სტუდენტებისთვის, რომლებსაც სურთ მიიღონ ინფორმაცია, თუ რა კომპეტენციები ექნებათ ისტორიის საბაკალავრო/სამაგისტრო საგანმანათლებლო პროგრამის დასრულების შემდეგ;

- დამსაქმებლისა და სხვა სამიზნე ჯგუფებისათვის, რომლებსაც სურთ მიიღონ ინფორმაცია, თუ რა ცოდნას, უნარ-ჩვევებსა და კომპეტენციებს ფლობს ისტორიის საბაკალავრო/სამაგისტრო პროგრამის კურსდამთავრებული;
- საგანმანათლებლო პროგრამების შესაბამისობის დასადგენად დარგის თანამედროვე მიღწევებთან/გამოცდილებასა და სფეროს განვითარების ტენდენციებთან.

დარგობრივი მახასიათებლის მოქმედების ვადაა 7 წელი.

ისტორიის დარგობრივი მახასიათებელი ეფუძნება ეროვნულ საკვალიფიკაციო ჩარჩოს, დასაქმების ბაზრისა და საერთაშორისო სტანდარტების მოთხოვნებს.

II. სწავლის სფეროს აღწერა

ისტორია არის მეცნიერება, რომელიც სწავლობს კაცობრიობის წარსულს. ისტორიის მიზანია, სხვადასხვა სახის მოვლენების (პოლიტიკური, სოციალური, ეკონომიკური, კულტურული და ა.შ.) შესწავლისას, დაადგინოს მათი გამომწვევი მიზეზები, გააანალიზოს შედეგები და ამის საფუძველზე განსაზღვროს გარკვეული კანონზომიერება, რომელსაც მისდევს ისტორიული პროცესი. ყოველივე ეს წარსულის გამოცდილების აწმყოში გადმოტანის საშუალებას იძლევა. ისტორია არასოდეს ყოფილა მხოლოდ შემეცნებითი დატვირთვის მეცნიერების განყენებული დარგი, რომელიც უბრალოდ სწავლობს ადამიანთა საზოგადოების წარსულს. ის ჯერ კიდევ ანტიკურ ხანაში იყო გააზრებული, როგორც ცხოვრების ერთგვარი გზამკვლევი. მოგვიანებით ისტორიული წარსულის ცოდნა-გაანალიზების მნიშვნელობა საზოგადოებრივ ცხოვრებაში კიდევ უფრო დაზუსტდა. ის აღიარებულ იქნა თანამედროვეობის შეცნობისა და მომავლის განჭვრეტის საშუალებად.

თანამედროვე ისტორიული მეცნიერება, არსებული ემპირიული მასალების ანალიზის საფუძველზე, ცდილობს კაცობრიობის მიერ განვლილი გზის აღდგენას და ერთ მთლიანობაში წარმოჩენას. წერილობითი, მატერიალური, ზეპირსიტყვიერი და სხვა სახის წყაროების შესწავლის საფუძველზე, ისტორიკოსი ახდენს ფაქტების განზოგადებას, მოვლენებს შორის ურთიერთკავშირის დადგენასა და მათ შეფასებას. უშუალოდ საისტორიო წყაროების გარდა, ისტორიის შესწავლისას აქტიურად გამოიყენება მომიჯნავე სფეროების (მაგ. არქეოლოგია, ეთნოლოგია და სხვ.) მიღწევები და დამხმარე ისტორიული დისციპლინები: ისტორიოგრაფია, წყაროთმცოდნეობა, პალეოგრაფია, დიპლომატიკა, ნუმისმატიკა, სფრაგისტიკა, ჰერალდიკა და ა.შ.

ისტორიის შესწავლა ხდება როგორც ქრონოლოგიური, ისე რეგიონალური პრინციპით. გარდა ამისა, არსებობს დაყოფა დარგობრივი პრინციპით: პოლიტიკური ისტორია, სამხედრო ისტორია, ეკონომიკური ისტორია, სოციალური ისტორია, სამართლის ისტორია და ა. შ.

ისტორიის სფეროს ახასიათებს ურთიერთკავშირის დამყარება წარსულის მოვლენებსა და გლობალურ პროცესებს შორის, მათი კრიტიკული გააზრება, ისტორიის სოციალური როლის განსაზღვრა და გამოყენება, ისტორიულ დროში ორიენტაცია, კულტურული მემკვიდრეობის პატივისცემა.

დასაქმების სფერო

ისტორიის ბაკალავრს/მაგისტრს შეუძლია სწავლა გააგრძელოს უმაღლესი განათლების შემდეგ საფეხურზე, დასაქმდეს ზოგადსაგანმანათლებლო¹, პროფესიულ და უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებებში, საჯარო სამსახურში, კერძო სექტორში, საერთაშორისო და არასამთავრობო ორგანიზაციებში და ა.შ.

ისტორიის კონკრეტული სფეროების მაგისტრის აკადემიური ხარისხი (მაგალითად, საქართველოს ისტორიის მაგისტრი) უტოლდება ისტორიის მაგისტრის აკადემიურ ხარისხს.

III. სწავლის შედეგები

დარგობრივი მახასიათებლით გათვალისწინებული სწავლის შედეგები მიმართულია იმ ცოდნის, უნარებისა და ღირებულებების შექმნა/განვითარებისკენ, რომლებიც სტუდენტს მოეთხოვება შესაბამის საფეხურზე (ბაკალავრიატი ან მაგისტრატურა) სწავლის დასრულებისას.

დარგობრივ მახასიათებელში მოცემული სწავლის შედეგები მოიაზრებს მინიმალურ მოთხოვნებს. უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებას შეუძლია, საუკეთესო საერთაშორისო პრაქტიკისა და დარგის თანამედროვე მიღწევების/გამოცდილებისა და

¹ ისტორიის ბაკალავრისთვის/მაგისტრისთვის ზოგადსაგანმანათლებლო დაწესებულებებში მასწავლებლის პროფესიაში შესასვლელად აუცილებელია საქართველოს კანონმდებლობით განსაზღვრული დამატებითი მოთხოვნების შესრულება

სფეროს განვითარების ტენდენციების გათვალისწინებით, საგანმანათლებლო პროგრამით სხვა შედეგებიც განსაზღვროს.

საგანმანათლებლო პროგრამის განმახორციელებელ დაწესებულებას შეუძლია დარგობრივი მახასიათებლით განსაზღვრული სწავლის შედეგების საფუძველზე მოახდინოს დარგობრივ მახასიათებელში აღნიშნული სწავლის შედეგების განსხვავებული სტრუქტურითა (არა სამ კატეგორიად გაყოფილი) და ფორმულირებით ჩამოყალიბება.

3.1. ისტორიის ბაკალავრის აკადემიური ხარისხის მოსაპოვებლად აუცილებელი სწავლის შედეგები

3.1.1. ცოდნა და გაცნობიერება

კურსდამთავრებული:

- **ხსნის** უმველესი დროიდან დღემდე მსოფლიოსა და საქართველოს ისტორიის პერიოდიზაციის ძირითად ეტაპებსა და პრინციპებს, ისტორიულ მოვლენებს სფეროს უახლესი გამოკვლევებისა და მიღწევების ფართო ცოდნაზე დაყრდნობით და **განსაზღვრავს** ცალკეული ისტორიული პერიოდისა და მოვლენების ქრონოლოგიურ ჩარჩოს;
- ისტორიის რეკონსტრუქციისას **აცნობიერებს** ისტორიის მომიჯნავე/დამხმარე დისციპლინების მნიშვნელობას;
- **ადარებს** ერთმანეთს სხვადასხვა ეპოქის, ქვეყნების, ხალხებისა და კულტურების ისტორიას;
- **განიხილავს** საკუთარი ქვეყნის ისტორიას მსოფლიო ისტორიულ-პოლიტიკური, სოციალურ-ეკონომიკური და კულტურული პროცესების კონტექსტში.

3.1.2. უნარი

კურსდამთავრებული:

- **მოიძიებს** და **ანალიზებს** პირველად ან/და მეორეულ ისტორიულ წყაროებს, ახდენს მათ კლასიფიკაციას და მოძიებული ინფორმაციის, მათი ურთიერთშეჯერებისა და **კრიტიკული ანალიზის** საფუძველზე წარსულის რეკონსტრუქციას;
- **აყალიბებს** კითხვებს და **პასუხობს** ისტორიულ წყაროებზე დაყრდნობით.
- **მსჯელობს** ისტორიოგრაფიული პრობლემების შესახებ სპეციალისტებთან და არასპეციალისტებთან ზეპირი და წერიტი ფორმით, შესაბამისი საინფორმაციო და საკომუნიკაციო ტექნოლოგიების გამოყენებით;

- **იყენებს** ისტორიული კვლევების, ისტორიის თეორიისა და მეთოდოლოგიის ზოგიერთ თანამედროვე მიდგომას, სფეროს შესაბამის ტერმინოლოგიურ აპარატს და **ახდენს** წარსულის კრიტიკულ **ანალიზს** და მის ინტერპრეტაციას;
- **ქმნის** ნაშრომს/პროექტს წინასწარ განსაზღვრული კრიტერიუმებისა და აკადემიური კეთილსინდისიერების პრინციპების შესაბამისად.

3.1.3. პასუხისმგებლობა და ავტონომიურობა

კურსდამთავრებული:

- **პატივს** სცემს ცალკეულ ისტორიულ ეპოქაში სხვადასხვა ქვეყნებისა და ერების განსხვავებულ ღირებულებებს, იდეებს, შეხედულებებსა და კულტურას, როგორც მსოფლიო ფასეულობათა ნაწილს;
- ისტორიული მოვლენების შეფასებისას **იცავს** ეთიკურ ნორმებს სამართლიანობის, მიუკერძოებლობისა და ტოლერანტობის პრინციპებზე დაყრდნობით;
- სწავლასა და საქმიანობას **ახორციელებს** ინდივიდუალური და გუნდური მუშაობის პრინციპების დაცვით.

3.2. ისტორიის მაგისტრის აკადემიური ხარისხის მოსაპოვებლად აუცილებელი სწავლის შედეგები:

3.2.1. ცოდნა და გაცნობიერება

კურსდამთავრებული

- **ავლენს** ისტორიული ფაქტებისა და მოვლენების სიღრმისეულ ცოდნას, ახდენს მათ ინტერპრეტაციასა და ანალიზს, **გამოკვეთს** მათ გავლენას თანამედროვეობაზე სხვადასხვა კონტექსტში სფეროს ტრადიციული მიდგომებსა და უახლეს მიღწევებზე დაყრდნობით;
- **ახასიათებს** და **კრიტიკულად აფასებს** ისტორიის დარგში არსებული სამეცნიერო მიდგომებისა და თეორიების ჩამოყალიბება/განვითარების ძირითად ეტაპებს, თავისებურებასა და დინამიკას;
- **აგნობიერებს** ისტორიის არაერთგვაროვანი გადმოცემის მიდგომებს, ისტორიის ფალსიფიკაციისა და იდეოლოგიური გავლენის ფაქტებს.

3.2.2. უნარი

კურსდამთავრებული:

- საარქივო/საბიბლიოთეკო რესურსებისა და ელექტრონული სამეცნიერო ბაზების გამოყენებით **დამოუკიდებლად მოიძიებს** სხვადასხვა ისტორიულ (მათ შორის, ნაკლებადშესწავლილ/ახლადამოჩენილ) წყაროებში მოცემულ ინფორმაციას, **ახდენს** მათ **სისტემატიზაციას** და აყალიბებს საკუთარ დასკვნებს;
- **გეგმავს** და **ახორციელებს** კვლევას დარგის შესაბამისი მეთოდებისა და დადგენილი აკადემიური სტანდარტების გამოყენებით;
- **წარმოადგენს** კვლევის შედეგებს წერილობითი და ზეპირი ფორმით როგორც პროფესიული, ისე ფართო საზოგადოების წინაშე;
- პროფესიული საქმიანობის დროს **ახდენს** მშობლიურ და უცხოურ ენებზე **კომუნიკაციას** საინფორმაციო ტექნოლოგიების გამოყენებით.

3.2.3. პასუხისმგებლობა და ავტონომიურობა

კურსდამთავრებული:

- ისტორიაში სენსიტიური და წინააღმდეგობრივი საკითხების განხილვისას **ეყრდნობა** პლურალიზმისა და ობიექტურობის პრინციპებს;
- გუნდური მუშაობის პრინციპების დაცვით, **ახდენს ადაპტირებას** მულტიდისციპლინურ სასწავლო თუ სამუშაო გარემოში, **ავითარებს** საკუთარ შესაძლებლობებს, **იღებს** დამოუკიდებელ გადაწყვეტილებებსა და მათზე პასუხისმგებლობას;
- სფეროსათვის აქტუალური ინფორმაციის სინთეზირებითა და აკადემიური ეთიკის ნორმების დაცვით, **წერს** სამეცნიერო ნაშრომს და **შეაქვს წვლილი** დარგში არსებული ცოდნის განვითარებაში.

III. სწავლება, სწავლა და შეფასება

ისტორიის საბაკალავრო/სამაგისტრო პროგრამებში, სტუდენტზე ორიენტირებული სწავლების პრინციპებზე დაფუძნებული, სწავლება-სწავლის მეთოდები და სწავლის

შედეგების შეფასება უნდა შეესაბამებოდეს სწავლების საფეხურს, პროგრამის მიზნებსა და უზრუნველყოფდეს სწავლის შედეგების მიღწევას.

მნიშვნელოვანია დარგობრივი კომპეტენციების, განსაზღვრული ტრანსფერული უნარების იმპლემენტაცია სწავლისა და სწავლების პროცესში. პროგრამაში განსაზღვრული სწავლა/სწავლებისა და შეფასების მიდგომები უნდა ითვალისწინებდეს სწავლებისა და შეფასების რელევანტურ და ადეკვატურ მეთოდებს, ხელს უნდა უწყობდეს სტუდენტის ინდივიდუალური შესაძლებლობების განვითარებას.

სტუდენტის შეფასება უნდა განხორციელდეს კანონმდებლობის შესაბამისად, დადგენილი პროცედურების მიხედვით და უნდა ეფუძნებოდეს შეფასების შემდეგ პრინციპებს: ობიექტურობას, სანდოობას, ვალიდურობას, გაზომვადობასა და გამჭვირვალობას.

ისტორიის საბაკალავრო/სამაგისტრო პროგრამების განმახორციელებელმა აკადემიურმა პერსონალმა სწავლის შედეგზე გასასვლელად, კონკრეტული სასწავლო კურსის სპეციფიკის გათვალისწინებით, სწავლება/სწავლა და შეფასების სტრატეგიების მრავალფეროვანი სპექტრიდან შეუძლია აირჩიოს და გამოიყენოს სხვადასხვა მეთოდი.

ისტორიის საბაკალავრო/სამაგისტრო პროგრამის სასწავლო კომპონენტის განსახორციელებლად საგანმანათლებლო აქტივობები შემდეგი ასპექტების გათვალისწინებით შეიძლება განისაზღვროს:

ინსტრუქციის მეთოდი (სწავლისა და სწავლების ტიპები): ლექცია, პრაქტიკული მეცადინეობები (ვორკშოპი), კონსულტაცია (ტუტორიალი), სემინარი (სწავლება მცირე ჯგუფებში), ინდივიდუალური მეცადინეობა, ელექტრონული რესურსით სწავლება, პრაქტიკა, პროექტი და ა. შ.

სასწავლო აქტივობის ტიპები: ჯგუფური მუშაობა - ისტორიული ტექსტების კითხვა და ანალიზი, წერა და პრეზენტაცია რელევანტური მასალების მოძიება, ჯგუფური მუშაობა სიტუაციურ ანალიზზე, ლექციაზე წარმოდგენილი თემების ინდივიდუალური გააზრება/რეფლექსია, დისკუსია/დებატები; სხვათა სამუშაოს კონსტრუქციული კრიტიკა, შეხვედრების გაძღოლა და სხვ.

სწავლება-სწავლის პროცესში შესაძლებელია სწავლის შედეგებთან მიმართებით გამოყენებული იქნეს შემდეგი მეთოდები და აქტივობები:

ცოდნა და გაცნობიერება:

- ახსნა-განმარტებითი მეთოდი;
- გონებრივი იერიში;
- წიგნზე მუშაობა და დემონსტრირება;

- დედუქცია, ინდუქცია;
- ანალიზი და სინთეზი;
- და სხვა.

უნარი:

- ევრისტიკული მეთოდი;
- როლური და სიტუაციური თამაშები;
- პრობლემასა ან დავალებაზე დაფუძნებული სწავლება (PBL, TBL);
- გუნდური მუშაობა;
- პროექტის შემუშავება, მისი წერილობითი და ზეპირი ფორმით წარმოდგენა ინფორმაციული და საკომუნიკაციო ტექნოლოგიების გამოყენებით;
- დისკუსია/დებატები;
- სასწავლო პრაქტიკა და ექსკურსიები (სასწავლო ექსპედიციები და ვიზიტები არქივებში, მუზეუმებში, ბიბლიოთეკებში);
- და სხვა.

პასუხისმგებლობა და ავტონომიურობა:

- დამოუკიდებელი სამუშაო (ესეს, რეფერატის, პროექტის, მოხსენების მომზადება, სამაგისტრო ნაშრომი);
- გუნდური სამუშაო და თანამშრომლობითი საქმიანობა: ჯგუფური პროექტები, ფაქტების მოძიება, მტკიცებულებათა დამუშავების სამუშაოები და ა. შ;
- დისკუსია-დებატები (წარმოაჩენს არგუმენტაციის უნარ-ჩვევებს, ეთიკურ ნორმებს, აკადემიურ კეთილსინდისიერებას).

შეფასების კომპონენტები და მეთოდები

ისტორიის საბაკალავრო/სამაგისტრო საგანმანათლებლო პროგრამის თითოეული სასწავლო კურსის გეგმით/სილაბუსით/მოდულით გათვალისწინებული შეფასების ფორმები შესაძლოა მოიცავდეს შეფასების კომპონენტებს, რომლებიც განსაზღვრავს სტუდენტის ცოდნის ან/და უნარის, ან/და კომპეტენციების შეფასების ხერხებს, როგორცაა სასწავლო აქტივობები: ლექციებზე დასწრება; ჩანაწერების გაკეთება; ინდივიდუალური მუშაობისთვის ბიბლიოგრაფიის შექმნა; მონოგრაფიებისა და სამეცნიერო სტატიების კითხვა და შესწავლა; ჩანაწერებისა და მონახაზების კეთება. თანამონაწილეობა ჯგუფურ განხილვებში; თანამონაწილეობა ამოცანაზე დაფუძნებული ან პრობლემაზე ორიენტირებული სწავლების (PBL, TBL) გუნდში; ზეპირი და წერილი ანგარიშის მომზადება და წარმოდგენა;

შეფასების ტიპები:

- ზეპირი გამოცდა;
- წერითი გამოცდა;
- ზეპირი გამოკითხვა;
- წერითი გამოკითხვა;
- საშინაო დავალება;
- და სხვ.

თითოეული სასწავლო კურსის გეგმით/სილაბუსით გათვალისწინებული შეფასების კომპონენტები შესაძლოა აერთიანებდეს შეფასების სხვადასხვა მეთოდს:

- ტესტი;
- ქვიზი;
- კითხვა-პასუხი;
- ესე;
- მოხსენებები; /სასემინარო მოხსენება;
- პრეზენტაცია;
- რეფერატი (წერითი ნაშრომი);
- ჯგუფური სამუშაოს შესრულება;
- დისკუსია-დებატებში მონაწილეობა;
- შემთხვევის განხილვა/ანალიზი;
- თეზისი/სამაგისტრო ნაშრომი;
- და ა. შ.

IV. დამატებითი ინფორმაცია

5.1. აკადემიური პერსონალი

ისტორიის საბაკალავრო/სამაგისტრო საგანმანათლებლო პროგრამის განხორციელებას უზრუნველყოფს შესაბამისი რაოდენობისა და კვალიფიკაციის მქონე აკადემიური/მოწვეული პერსონალი.

ისტორიის საბაკალავრო/სამაგისტრო საგანმანათლებლო პროგრამის განმახორციელებელი პერსონალი უნდა უზრუნველყოფდეს პროგრამის მდგრად, სტაბილურ, ეფექტიან ფუნქციონირებასა და სტუდენტების მიერ სწავლის შედეგების მიღწევას.

5.2. მატერიალური რესურსები და ინფრასტრუქტურა

ისტორიის საბაკალავრო/სამაგისტრო საგანმანათლებლო პროგრამების სპეციფიკის გათვალისწინებით, უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებაში უნდა არსებობდეს სათანადო ინვენტარით აღჭურვილი სასწავლო ფართი, რომელიც უზრუნველყოფს საგანმანათლებლო პროგრამების მიზნებისა და სწავლის შედეგების მიღწევას, სტუდენტთა შესაბამისი რაოდენობის გათვალისწინებით, კერძოდ:

- სასწავლო/სამეცნიერო-კვლევითი ცენტრი/ლაბორატორია;
- საინფორმაციო-ტექნოლოგიური აღჭურვილობა და საკომუნიკაციო სისტემები;
- პროგრამის განსახორციელებლად საჭირო და მუდმივად განახლებადი მატერიალური და ელექტრონული წიგნადი ფონდი;
- ისტორიის სფეროში უახლესი სამეცნიერო პერიოდული გამოცემები;
- ისტორიის სფეროს საერთაშორისო ელექტრონულ საბიბლიოთეკო ბაზებზე წვდომა;
- პრაქტიკული უნარ-ჩვევების გამომუშავების უზრუნველყოფა ბაკალავრიატისა და მაგისტრატურის საფეხურის სტუდენტებისთვის საუნივერსიტეტო სივრცესა და/ან შესაბამის პარტნიორ დაწესებულებებში გაფორმებული მემორანდუმის/ხელშეკრულებების საფუძველზე შესაბამის ორგანიზაციებთან (არქივი, მუზეუმი, ბიბლიოთეკა და სხვ.).

5.3. მისანიჭებელი აკადემიური ხარისხი:

- უმაღლესი განათლების პირველი საფეხურის საგანმანათლებლო პროგრამით გათვალისწინებული კრედიტების ათვისების შემთხვევაში სტუდენტს ენიჭება კვალიფიკაცია: *ჰუმანიტარული მეცნიერებების ბაკალავრი ისტორიაში ან ისტორიის ბაკალავრი;*
- უმაღლესი განათლების მეორე საფეხურის საგანმანათლებლო პროგრამის დაძლევის შემთხვევაში სტუდენტს ენიჭება კვალიფიკაცია – *ჰუმანიტარული მეცნიერებების მაგისტრი ისტორიაში ან ისტორიის მაგისტრი ან დეტალური სწავლის სფეროს მაგისტრი.*

V. დარგობრივი მახასიათებლის შემმუშავებელი ჯგუფის წევრები

N	სახელი გვარი	ორგანიზაცია/დაწესებულება	თანამდებობა
1	ლევან გორდეზიანი	სსიპ-ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი	ივანე ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიისა და ეთნოლოგიის ინსტიტუტის მთავარი მეცნიერ-თანამშრომელი, ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტის პროფესორი
2	გურანდა ჭელიძე	შპს-კავკასიის უნივერსიტეტი	ჰუმანიტარულ და სოციალურ მეცნიერებათა სკოლის პროფესორი
3	თეიმურაზ პაპასქირი	სსიპ-ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი	ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტის პროფესორი, დეკანის მოადგილე
4	ლევან ჯიქია	ა(ა)იპ-საქართველოს საპატრიარქოს წმიდა ანდრია პირველწოდებულის სახელობის ქართული უნივერსიტეტი	ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა და სამართლის სკოლის დეკანი, პროფესორი
5	დავით ჩოჩიშვილი	სსიპ გორის სახელმწიფო სასწავლო უნივერსიტეტი	ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტის ასოცირებული პროფესორი, ისტორიის საბაკალავრო საგანმანათლებლო პროგრამის ხელმძღვანელი
6	როინ ყავრელიშვილი	სსიპ-სამცხე-ჯავახეთის სახელმწიფო უნივერსიტეტი	განათლების, ჰუმანიტარულ და სოციალურ მეცნიერებათა ფაკულტეტის პროფესორი
7	ზურაბ პაპასქირი	სსიპ-სოხუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტი	ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტის მუდმივი პროფესორი

8	ჯემალ კარალიძე	სსიპ-ბათუმის შოთა რუსთაველის სახელმწიფო უნივერსიტეტი	ისტორიის, არქეოლოგიისა და ეთნოლოგიის დეპარტამენტის ხელმძღვანელი, ასოცირებული პროფესორი
9	ინგა აბრამიძე	სსიპ-აკაკი წერეთლის სახელმწიფო უნივერსიტეტი	ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტის ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურის უფროსი, ისტორია-არქეოლოგიის დეპარტამენტის მსოფლიო ისტორიის მიმართულების ხელმძღვანელი, ასოცირებული პროფესორი
10	ცირა ჩიკვაძე	შპს-საქართველოს უნივერსიტეტი	ისტორიის დეპარტამენტის უფროსი, ისტორიის საბაკალავრო და სადოქტორო პროგრამების თანახელმძღვანელი, პროფესორი
11	მანანა ჯავახიშვილი	სსიპ-ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი	მეცნიერებისა და ხელოვნების ფაკულტეტის ასოცირებული პროფესორი ისტორიის მიმართულებით
12	თენგიზ სიმაშვილი	სსიპ-იაკობ გოგებაშვილი სახელობის თელავის სახელმწიფო უნივერსიტეტი	ისტორიის საბაკალავრო და სამაგისტრო პროგრამების თანახელმძღვანელი, პროფესორი
13	ნინო სანადირაძე	თბილისის მუზეუმების გაერთიანება	გენერალური დირექტორი